

In 'Kruistocht' gaan theatermakers met de billen bloot

Persoonlijk en nog steeds actueel

Margriet Prinssen

„Wat zijn we blij dat die tijd voorgoed voorbij is”, verzuchten ze. Ze hebben het over de donkere middeleeuwen, de tijd van de kruistochten, de strijd tussen de christenen en de Saracenen (de Turken), de voortdurende dreiging uit het oosten en het vijanddenken. Wie heeft 'Kruistocht in spijkerbroek' van Thea Beckman niet gelezen? Ook op Sadettin Kirmiziyüz en Marjolijn van Heemstra maakte het boek een onuitwisbare indruk. Samen maakten ze er een voorstelling over, met als titel 'Kruistocht', een voorstelling gebaseerd op dat dikke boek van Thea Beckman over die kinderen die heel ver moeten lopen en die ene jongen in die moderne broek.

Politiek theater

Net als in 'Jeremia' (2013), waarin ze spannend politiek theater maakten over de toename van het populisme, is hun speelstijl die van onderzoekende makers. Uitgaand van hun eigen ervaringen toen (aandoenlijke boekverslagen van Beckmans boek toen ze zelf net op de middelbare school zaten) en nu (jonge ouders die zich zorgen maken over de toekomst van hun kinderen), spelen ze niet het boek na, maar gaan ze op zoek naar de

betekenis van 'Kruistocht' op dit moment.

En dan blijkt die verzuchting, 'Wat zijn we blij dat die tijd voorgoed voorbij is', natuurlijk (helaas) heel erg ironisch. Want twintig jaar geleden leek dat vijanddenken misschien passé, maar sinds elf september 2001 worden er talloze nieuwe kruistochten gevoerd en staan Oost en West in een groot aantal opzichten opnieuw diametraal tegenover elkaar. In de voorstelling zie je de twee, elk met een kinderwagen bij zich, de reis die de kinderkruistocht ooit aflegde, opnieuw maken, maar dan een anti-kinderkruistocht. Nee, niet te voet (er zijn grenzen), maar met de auto en een tentje. Rugzak achterop, lantaarn in de hand. Gaandeweg komen ze erachter dat de onderlinge verschillen voor de nodige spanningen zorgen. Haar zoontje (de Prins) is blond, die van

Toneel

St. Marjolijn van Heemstra, Trouble Man en Theater Artemis: 'Kruistocht',
Tekst en spel: Sadettin Kirmiziyüz, Marjolijn van Heemstra, Lizzy Timmers.
Regie: Jetse Batelaan.
Muziek: Roald van Oosten.

Bijgewoond: Amsterdam, Frascati, 10 okt. Speellijst: www.artemis.nl

Sadettin (de Pasja) donker; zij is Nederlands, hij ook. Maar... zijn ouders zijn van Turkse komaf en dat maakt toch verschil. Eerlijk, zichzelf niet ontziend, struikelen ze over de goede bedoelingen en worden pijnlijke dilemma's blootgelegd.

Eindeloos sjokken

Intussen zie je achter hen een een doek met daarop een print van een bos dat heel langzaam omhoog gaat: eerst zie je alleen voeten en silhouetten van kinderen, inclusief de nodige vlaggen en een kruis, later zijn ze helemaal zichtbaar. Eindeloos sjokken ze van links naar rechts, zonder op of om te kijken. Elke stad heeft zijn eigen kinderleger.

Een mooie manier om jongeren uit het hele land te betrekken bij de voorstelling. 'Kruistocht' is een sympathieke voorstelling waarin de theatermakers met de billen bloot gaan. Maatschappelijk engagement wordt gekoppeld aan persoonlijke ervaringen over een belangrijk thema.